

До Конституційного Суду України
01033, м. Київ, вул. Жилянська, 14

Громадянина України
Мазуренко Сергія Анатолійовича

Конституційне звернення

щодо офіційного тлумачення у зв'язку з суперечливістю регулювання порядку реалізації конституційних прав та свобод людини і громадянина відповідно до пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України та положення частини 2 статті 293 Цивільного процесуального кодексу України.

Відповідно до пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України – «Основними засадами судочинства є забезпечення апеляційного та касаційного оскарження рішення суду, крім випадків, встановлених законом», частини 2 статті 293 Цивільного процесуального кодексу України – «Заперечення на ухвали, що не підлягають оскарженню окремо від рішення суду, включаються до апеляційної скарги на рішення суду. У разі подання апеляційної скарги на ухвалу, що не підлягає оскарженню окремо від рішення суду, суд першої інстанції повертає її заявнику, про що постановляє ухвалу, яка не підлягає оскарженню.

Обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні законів України.

Відповідно до ст.94 Закону України «Про Конституційний Суд України» «Підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

Щодо суперечливості регулювання порядку реалізації конституційних прав та свобод людини і громадянина та неоднозначного застосування судами загальної юрисдикції одного і того самого положення пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України та ч.2 ст.293 ЦПК України.

Ухвалою районного суду м. Києва від 04 червня 2014 року відмовлено в задоволенні клопотання про зупинення провадження у цивільній справі (Ухвала 1).

Не погоджуючись з вказаною ухвалою суду, подала апеляційну скаргу, в якій просила скасувати ухвалу суду першої інстанції та постановити нову про зупинення провадження у справі. В обґрунтуванні апеляційної скарги заявниця посилалась на п.2.1 рішення КСУ від 8 липня 2010 року № 18-рп/2010, на аналогії закону (ч.8 ст. 8 ЦПК України), з урахуванням п.13 ч.1 ст.293 ЦПК України, Рішення КСУ від 22 квітня 2014 року №1-5/2014 та п.8 ч.3 ст.129 Конституції України, на думку апелянта можливо оскаржувати в апеляційному порядку як зупинення так і відмову у зупиненні провадження по справі.

районний суд прийнявши рішення направити апеляційну скаргу до апеляційної інстанції (у даному випадку районний суд на приймає неяких процесуальних документів) застосував норми пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України.

Ухвалою від 03 липня 2014 року суддя судової палати у цивільних справах Апеляційного суду м. розглянувши матеріали апеляційної скарги на ухвалу районного суду м. Києва від 04 червня 2014 року у цивільній справі за позовом

яка діє в своїх інтересах та інтересах малолітньої дитини
до

треті особи: виконавчий орган міської ради (міська державна адміністрація), районна у м. державна адміністрація. Публічне акціонерне товариство « » в особі філії « » про виселення, вселення, усунення перешкод в користуванні житловим приміщенням (**Ухвала 2**), повернув до суду 1-ї інстанції, застосувавши норми ч.2 ст.293 ЦПК України.

Ухвалою Апеляційного суду області від 22 січня 2013 року (**Ухвала3А**), суд задовольнив апеляційну скаргу ОСОБИ1 застосувавши для відкриття апеляційного провадження норми п.8 ч.3 ст.129 Конституції України прийняв до розгляду апеляційну скаргу на ухвалу суду 1-ї інстанції (Ухвала3).

09 вересня 2014 року районним судом м. було постановлена протокольна ухвала, якою у задоволені заяви відповідача про зупинення провадження цивільній справі за позовом до 3-я особа: про поділ майна подружжя,- відмовлено (**Ухвала4**).

Не погоджуючись з вказаною ухвалою суду, подав апеляційну скаргу, в якій просив скасувати ухвалу суду першої інстанції та постановити нову про зупинення провадження у справі. В обґрунтуванні апеляційної скарги заявник посилався на п.2.1 рішення КСУ від 8 липня 2010 року № 18-рп/2010, на аналогії закону (ч.8 ст. 8 ЦПК України), з урахуванням п.13 ч.1 ст.293 ЦПК України, Рішення КСУ від 22 квітня 2014 року №1-5/2014 та п.8 ч.3 ст.129 Конституції України, т.я. на думку апелянта можливо оскаржувати в апеляційному порядку як зупинення так і відмову у зупиненні провадження по справі.

Ухвалою районного суду м. Києва від 29 вересня 2014 року апеляційна скарга повернута апелянту (**Ухвала5**). В даній ухвалі є посилання на протокольну ухвалу.

Із наведеного вище можливо зробити висновок, що:

суди апеляційної інстанції при однакових юридичних обставинах - оскарження Ухвали1 та Ухвали3, які не підлягають оскарженню окремо від рішення суду, - неоднозначного застосував положення п.8 ч.3 ст.129 Конституції України та ч.2 ст.293 ЦПК України, - в першому випадку відмовили у відкритті апеляційного провадження і повернули апеляційну скаргу апелянту (Ухвала2), а в другому випадку - відкрили апеляційне оскарження та скасували спірну ухвалу (Ухвала3А).

суди 1-ї інстанції при однакових юридичних обставинах - оскарження Ухвали1, Ухвали3, які не підлягають оскарженню окремо від рішення суду - направили справу до апеляційного інстанції застосувавши норми п.8 ч.3 ст.129 Конституції України, а в другому випадку при оскарженні Ухвали 4, порушуючи конституційні права громадянина, - повернув апеляційну скаргу, яка така, що не підлягає оскарженню, застосувавши положення ч.2 ст.293 ЦПК України (Ухвала5).

Вважається таким, що існує неоднозначність застосування судами загальної юрисдикції при однакових юридичних обставинах одного і того самого положення п. 8 ч.3 ст. 129 Конституції України та ч.2 ст.293 ЦПК України, що призвело та й подальшому може призвести до порушення конституційних прав і свобод громадянина України Рейніша Л.В.

Конституційний Суд України вже аналізував положення статті 293 ЦПК України у взаємозв'язку з пунктом 8 частини третьої статті 129 Основного Закону України і **висловлював правову позицію щодо можливості апеляційного оскарження ухвал суду, якщо закон не містить прямої заборони на таке оскарження** (абзаци четвертий, підпункту 2.1 пункту 2 мотивувальної частини Рішення від 8 липня 2010 року № 18-рп/2010, абзаци п'ятий, сьомий підпункту 3.2 пункту 3 мотивувальної частини Рішення від 27 січня 2010 року № 3-рп/2010, абзац

четвертий підпункту 2.2 пункту 2 мотивувальної частини Рішення від 28 квітня 2010 року № 12-рп/2010). Але суди повертають апеляційні скарги і у громадян України немає можливості реалізувати своє конституційне право на апеляційне оскарження ухвал (рішень) відповідно до п.8 ч.3 ст.129 Конституції України.

Керуючись вище наданим та п. 8 ч.3 ст. 129, ст.ст. 147,150 Конституції України, ст.ст.13,42,43, 82, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України»

Прошу:

1. Прийняти конституційне звернення до розгляду;
2. Дати офіційне тлумачення п.8 ч.3 ст.129 Конституції України та ч.2 ст.293 ЦПК України в аспекті можливості окремого апеляційного оскарження будь-яких ухвал суду першої інстанції не перелічених в ч.1. ст. 293 ЦПК України.

Додаток:

З повагою,
Громадянин України
«21» жовтня 2014 року

Мазуренко С.А.